

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

21. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

*Sensus Cal-
venianus
delirios*

secum deliria trahit, quot noua commenta adinueniri possent ad omnes illas veritates Evangelicas simili artificio eladendas. Illud quoque delirium trahit, quod Petri exitus & carcere similis fuerit ingressus Christi clausis ianuis; cuius lata fuit differentia, vt iam explicatum est. Sed & hoc delirium trahit, quod Christo sic (vt Calvinus vult) ingresso, aut fores semel patefacta ita manebant, iamque Apostoli intus clausi non erant, sed ad cuiuslibet ingressum expositi, quod nec Christi cum illis praesentia (qui noluit se omnibus manifestare) nec Apostolorum timori necdum confirmato conueniebat: aut iterum statim oclusi erant Christo semel ingresso; quod vel eam strepitu aliquo fieri debuit, vt communiter fieri solet, atque ita non stetit inter discipulos Christus (quod eum fecisse Calvinus affirmat) vel nouo miraculo alio sine strepitu firmiter claudebantur, vel certe Christum ipsum magna modestia & cautela fores iterum clausisse fingere oportet: quae omnia ab historia Evangelica longissime discrepantia, non nisi comenti Caluini deliria sunt.

21. *Sicut misit me Pater, & ego mitto vos.*

*Caluini
ludus an-
geps.*

Calvinus hoc loco quasi lupum auribus tenens, Ecclesiasticam auctoritatem quam luculenter stabiliri vidit, nec tamen stabiliri vellet, modò agnoscit, modò rejicit, modò praedicat, modò deprimat, modò statuit, modò destruit, modò affirmat, modò negat. Vt eam agnosceret, praedicat, statueret, affirmaret, loci euidentia compulit. Vt eam tamen quibus posset artibus reiceret, deprimeret, destrueret, ac negaret, animus eius fecit haereticus, superbus, arrogans, qui obedientiae Ecclesiasticae ingum ferre nequit, sed per se sapere, non per alios; nec magistrum sequi, sed ducere, seducere, abducere post se discipulos, vult. Hunc eius improbum ludum, quo lectorem ludificat, aduertere & refutare operae pretium est. Priores veritatis partes his agit: Perinde (inquit) *Caluini* haec verba ac si diceret se Doctoris officio haecenus deservitum esse. Completo igitur cursu sui stadio, se nunc easdem illas dare vices. Nam intelligit se hac lege creatum fuisse à Patre Ecclesiae Doctorem, vt praeret reliquis ad tempus, deinde *Caluini* garet in suum locum qui absentis vices supplerent. Quae *Caluini* ratione Paulus dicit cum dedisse alios Apostolos, alios Evangelistas, alios Pastores, qui Ecclesiam usque ad finem mundi gubernent. Primum itaque testatur Christus, quamuis ipse habuerit

Ecclesiastica auctoritas a Caluino agnita.

Ephes. 4.

temporale docendi munus, Euangelij tamen prædicationem non exigui esse temporis, sed æternam fore. Deinde ne minor sit doctrina auctoritas in ore Apostolorum, iubet in eandem, quam à Patre accepit, functionem succedere, eandem illis imponit personam, ac idem iuris assignat. Atque ita sanciri eorum ministerium oportuit (erant enim ignari & gregarij homines.) Deinde ut in illis esset summus splendor ac dignitas, scimus tamen, quicquid est hominum, longè esse fide inferius. Quare non abs re Christus cum Apostolis suis communicat quam à Patre auctoritatem accepit: ut hoc modo declarat, non humanitus, sed Dei iussu illis iniungi Euangelij prædicationem. Hæc ille hætenus pro veritate. Agnoscit Apostolos & alios in Ecclesia Pastores & Doctores, iuxta Pauli verba, absentis Christi vices supplere. Prædicat hoc eorum munus fore perpetuum usq; ad finem mundi. Statuit doctrinæ auctoritatē tantam esse in ore Apostolorum, Pastorū, & Doctorum, ut suam illis personam Christus imponat, & idem iuris assignet. Affirmat denique hoc idē factum esse, ut Euangelij prædicationem quam facit Ecclesia, non humanam sed diuinam, & ex Deo esse intelligeremus. Hæc igitur veritatis confessio, quam literæ Euangelicæ perspicuitas Caluino extorsit, duo nos in primis contra hæreticos horum temporum docet. Vnum est, Euangelij prædicationem esse æternam, idēque eam hætenus, ex quo propagari cœpit, nunquam cessasse, quod huius ætatis sectarios manifesti schismatis, erroris, impetatis conuincit, qui ab Ecclesia se segregant, & omnes hætenus in Ecclesia Pastores ac Doctores seu vetustissimos, seu doctissimos, à vera Scripturarum intellgentia, veraque fidei Euangelicæ doctrina aberrasse statuunt, ut propterea eorum iudicium in alterutra sequi prorsus recusent, & Calvinus omnium maximè. Alterum est, doctrinæ Ecclesiasticæ non secus obediendum esse quàm doctrinæ Christi, quando personam Ecclesiæ Doctores sustinent, & idem à Christo iuris accipiunt, quod ille à Patre.

Hoc posterius quia ferre Calvinus non potuit, alteram nunc personam induit, & in rebellionis hæreticæ fauorem, quæ hætenus agnouit, reiecit; quæ prædicauit, deprimat; quæ statuerat, destruit; quæ affirmavit, negat. Caterum (inquit) non ita substituit in locum suum, ut summo magisterio cedat, quod penes eum residere voluit Pater. Manet igitur ipse, æternūque manebit, vnicus Ecclesiæ Doctor. Quis ergo? An adhuc magisterium in mundo exercet Christus? Adhuc nos viua voce

Ecclesiastica doctrina perpetua. Eiusdem auctoritas

1.

2.

3.

4.

Caluini confessio Caluina nos omnes cōdemnat.

Ecclesiastica auctoritas ab eodem Caluino penitus evertitur.

alloquitur, docet, regit? Dixisti modò Caluine, *Subrogatis in suum locum qui absentis vices supplerent.* Si hoc verum est, quomodo adhuc penes vnum Christum, quasi presentem, summum magisterium residet? Quomodo vnicus Ecclesie Doctor Christus est, qui tot alios dedit Doctores, Pastores, &c. Explicabit magis suam mentem Caluinus. *Sed hoc, inquit, tunc interest, quod locutus ore suo, quam diu in terris verus est, nunc per Apostolos loquitur.* Non est igitur vnicus ecclesie primus Ecclesie Doctor Christus. Dignatus est alios facere doctores. Loquitur nunc Christus per alios doctores. Nihil istud aut supremo Christi magisterio, aut Apostolis aliis doctoribus derogat. Audiamus adhuc Caluinum. *Talis ergo est successio, ut nihil Christo decedat, sed illi ius suum saluum et intactum maneat, honorque integer.* Est enim, inuolabile illud

Vno verbo non alios, Scripturam intonat Caluinus.

decretum, quo iubemur ipsum audire, non alios. Paulum aperit Caluinus, & venenum, quod pectore coxit, calamitatem primere pertentat. *Est, inquit, inuolabile decretum, quomodo iubemur ipsum audire, non alios.* Si alij audiendi non sunt, ergo falsa sunt omnia quae hactenus dicta sunt. Falsum est Apostolis suas Christum mandasse vices. Quas enim vices mandauit, nisi vt Euangelium praedicantes audirentur a populo? Falsum est subrogasse Christum in suum locum qui absentis vices supplerent. Quid est enim absentis Christi vices supplere quam docere, & docetes audiri? Falsum est Apostolos in eandem quam Christus accepit à Patre functionem succedere. Si enim in eandem succedunt, debent audiri sicut Christus auditus est. Falsum est suam personam Apostolis Christum imposuisse. Si enim eandem personam sustinent, similiter audiri debent. Denique falsum Apostolis idem iuris assignatum est. Si enim idem iuris illis assignatum est, eodem iure cum illis docere, tum ab alijs audiri oportet. Postremò vbi legitur, vbi scribitur, vbi inuenitur, hoc inuolabile decretum, quo iubemur ipsum audire, non alios? Legimus in Euangel. *Ipsam audite, sed non legimus, Ipsam audite, non alios.* Immodò ipse ita audiendus iubet nos audire alios: *Qui vos audit, me audit, & hoc loco dixit: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Sicut ego hactenus audiri debui, sic volo nunc audiri vos.* Est hoc incredibile Caluini mendacium, non inuolabile Dei decretum. Immodò inuolabile Dei decretum est, *Ipsam audite; & alios quos ille miserit: quod Scripturae Evangelicae iam citatae docuerunt.*

*Matth. 17.
Luc. 10.*

Pergamus adhuc cum Caluino, vt improbam eius mentem magis

magis intelligamus. *In summa*, inquit, *Christus non homines ornare voluit, sed Euangelij doctrinam.* Iam totum suum venenum effudit: paucis quidem verbis & concisè more suo, sed sic ut à suis satis intelligatur, ab aduersario difficiliter capiatur. Capimus tamen Dei beneficio quid homo improbus dicere velit. Ecclesiae Pastores, Doctores, ipsosque Apostolos ^{Caluini scopus Christi verbis contradicorius.} omni auctoritate spoliare vult, ut nō in illis, non in illorum voce ac prædicatione, sed in Euangelij doctrina tota auctoritas à Christo data collocetur. Iam si per Euangelij doctrinam quid intelligat, roges respondebit Caluini placitis bene institutus, Scripturam eo nomine intelligi. Sic enim alibi Caluinus scribit. *Memnisse oportet quicquid auctoritatis ac dignitatis Spiritus in Scriptura siue Sacerdosibus, siue Prophetis, siue Apostolis, siue Apostolorum successoribus defert, id totum non propriè hominibus ipsis, sed ministerio cui præfati sunt dari: vel (ut expeditius loquamur) verbo, cuius ministerium est illis commissum.* Et post longam disputationem causam concludens ait. *Non est igitur Ecclesia potestas infinita, sed subiecta verbo Domini, & in eo quasi inclusa.* Postea quoque, quid hoc verbo Domini intelligat, pleno ore profiteretur. *Apostoli fuerunt certi & authentici Spiritus sancti amanuenses, & idè eorum scripta pro Dei oraculis habèda sunt. Alij autem non aliud habent officij, nisi ut doceant quod sacris Scripturis proditum est, ac consignatum.* Tenemus nunc quid per Euangelij doctrinam, quam solam à Christo hoc loco ornari Caluinus vult, intelligat Caluinus: & hæc secundum illum tota est huius loci resolutio: *Sicut misit me Pater, ita ego mitto vos: id est: Sicut misit me Pater viua voce docere, sic posthac volo ut vos quidem omnia scripto comprehendatis, & post vos sola scriptura doceat. Sic iterū falsa erunt omnia quæ de Apostolorum & aliorum in Ecclesia Doctorum (iuxta Pauli verba) perpetuò docentium post Christum successione, non minori auctoritate, eadem functione, eadem imposta persona, eiusdem iuris assignatione, tam splendide dixerat. Caterum illa omnia vera sunt, quia Christi verba hoc totum euidenter loquuntur; hoc posterius Caluini commentum falsum est, quia nulla id Scriptura loquitur.*

Christus hoc loco ipsos homines ornare voluit, ad doctrinæ Euangelicæ commendationem; non ipsam doctrinā, vnde homines commendarentur. Doctores Christus mittit, qui viua voce doceant, sicut ille docuit; doctrinā ab illis petere iubet, non ipsam doctrinam in culmine auctoritatis ponit. A Do-

core doctrinam, à Pastore pabulum, à Magistro scientiam
 accipere debemus. *Fides est ex auditu* Pastorum, Doctorum,
 Rom. 10. Magistrorum, quos Christus dedit, non ex lectione Scrip-
 turarum. Scripturas ab istis Magistris accipimus, & per eodem
 eas intelligimus: Magistros, Pastores, Doctores à Scripturis
 non accepimus. Frustra Calvinus, frustra ceteri haeretici cen-
 totam inuertunt. Nos Christi verbis inhaeremus: eius in-
 labile decretum tenemus: *Qui vos audit, me audit. Sicut misit*
 me Pater, & ego mitto vos. Homines ornat Christus, ad ho-
 mines nos mittit, homines audire debemus. Sed tales homi-
 nes, qui Spiritum Dei indubitanter habent, quibus Spiritum
 Ioan. 14. & 16. veritatis Christus promisit & dedit. Immodò quos statim insu-
 flando iubet accipere Spiritum Sanctum, & acceperunt. Cum
 Vers. seq. quibus Christus perpetuò se assuturum praedixit, nec falli-
 Matt. 28. Quos Spiritus sanctus posuit regere Ecclesiam suam; nec quos
 Act. 20. posuit, sua gratia destituit. Haeretici hodie, quia Scripturam
 Scripturas solas cur haretici in manus accipere, vertere, inuerrere, peruertere, ad omnem
 in auctori- quem voluit sensum trahere, pertrahere, torquere possunt; illa
 sate ponit. solam praedicant, in illa sola omnem auctoritatem collocant,
 illam solam audiri volunt. Ecclesiae gubernacula quia non te-
 nent, nec tenere possunt, Ecclesiae Pastores, Doctores, Magi-
 stri quia esse non possunt, nec locum illorum tenere, aut illis
 succedere, à quorum doctrina abhorrent, idcirco Pastores &
 Doctores omni fide spoliare contendunt. Sed tales Christus
 Ephes. 4. dedit, teste Paulo, ad opus ministerij, ad consummationem sa-
 ctorum, ad adificationem corporis Christi. Tales nos audimus.
 Christus tales hoc loco mittit. Nos talibus autem praebemus.
 Ab hac veritatis columna, ab hoc firmamento, nulla nos ha-
 reticorum vafricies aut violentia abducere debet.

22. Hoc cum dixisset, insufflauit, & dixit eis: Accipite
 Spiritum sanctum.

Latum sibi hinc campum aperiri putauit Calvinus, quod
 Ecclesiae Catholicae Episcopos ac Pastores, eius excutere
 possit oratio. Laxatis igitur habenis toto fertur impetu, ut li-
 thali aliquo ac certo ictu hostem conficiat. Pro hoste
 capitalis omnis haeticus eos habet; qui verae Ecclesiae
 gubernaculis praesunt. Videamus quam fortiter dimicet, & in
 non sit vana sine viribus ira. Quod Christus (inquit) in ap-
 stolos sufflauit, & hoc externo symbolo se Spiritus sui virtutem
 in eos proferre testatus est, non quadraret, nisi ab eo procederet
 Spi-